

«Спадкова» студентка – одна з багатьох у ХПІ

[Владислав Назаренко]

#4-5 от 15.03.2021

Ім'я Євгенії Соловїнської (КН-120) вже зустрічалося на сторінках нашої газети (№3 від 25. 02. 2021 р.). Ми писали про першокурсників групи КН-120, які добре склали першу сесію та чекають нових знайомств з університетом і з майбутньою професією. А про її прадідуся Геннадія Йосиповича Соловїнського, ветерана II світової війни, співробітника ХПІ, наша газета «Ленінські кадри» (тодішня назва) писала ще в 1968 році (№14 (954)).

Ми продовжуємо спілкування з Євгенією.

«Так, справді, в нашій родині зберігається, як реліквія, цей випуск газети ХПІ. Там, правда, є неточність. Автор інформації пише, що прадід був «рядовим солдатом-мінером», а насправді він був лейтенантом, командиром саперного взводу. Може, це сталося через скромність Геннадія Йосиповича? Його син Володимир Геннадійович Соловїнський (мій дідусь) навчався на вечірньому відділенні, на факультеті транспортного машинобудування», – говорить Євгенія.

Раптово у редакції пролунав дзвінок, це була бабуся Євгенії – Людмила Олександрівна.

Вона дуже хотіла поспілкуватися з газетою та висловити подяку.

«Згадалось, коли Геннадій Йосипович хворів, кілька разів на рік його співробітники провідували, приносили гостинці. Дуже радів, було приємно їх бачити. І, коли його не стало, також три рази на рік провідували його дружину – Ніну Павлівну, приносили фрукти, солодощі. Часи тоді для всіх були скрутні, але обов'язково провідували. Бабуся була вдячна та розчулена, що не забувають. Завжди телефонував завідувач кафедри технології жирів та продуктів бродіння НТУ «ХПІ», професор Федір Федорович Гладкий, дуже чуйна та привітна людина. Вітав зі святами, казав теплі та добрі слова. Ніна Павлівна дуже рада була з ним поговорити і від щирого серця дякувала. Останні роки приходила Ольга Василівна Шандула,

добра та уважна. Розмовляла, цікавилась її життям. Хочеться висловити подяку всім за увагу та доброту. Тоді і зарплату затримували, але ж провідували», – говорить Людмила Олександрівна.

Продовжуємо розмову: дівчина навчається за спеціальністю «Прикладна математика». Вступати до НТУ «ХПІ» їй порекомендували знайомі. Дідусь на вибір онуки особливо не вплинув, хіба що підсвідомо.

Євгенія – активна дівчина і з радістю погодилася стати старостою, адже це чудова можливість допомагати іншим. Старостою бути нескладно, хлопці в групі самостійні й активні, проблем не виникає. В групі 2 дівчат та 21 хлопець. Навчатися нелегко, але подобається, студенти дружні та веселі. «У нас в групі такі сильні, добре підготовлені хлопці, що серед них напевно з півдюжини майбутніх академіків, – посміхається дівчина. – Їм допомога не потрібна. А якщо чогось не розумієш, одногрупники завжди допоможуть розібратися і пояснять. У вільний час у нас всі чимось захоплюються. Через карантин поки не дуже добре знаю хлопців, але чула від них про спорт, музику, відеоігри, книги... Дехто навіть працює над своїм стартапом, можу попросити їх розповісти докладніше, може, колись така інформація з'явиться на сторінках «Політехніка».

Я вже 12 років займаюся танцями, встигла перепробувати всі стилі. Зупинилася на сучасних, а саме хіп-хоп і джаз-фанк. Останній рік через навчання і карантин не займалася, але скоро знову продовжу. Моя подруга Таїсія – бадмінтоністка, кандидат в майстри спорту, грає з восьми років. Зараз вона сама не тренується, а проводить заняття з дітьми. Тая теж спадковий політехнік, її бабуся Алла Валентинівна Попсуйшапка у минулому викладала на кафедрі технології жирів та продуктів бродіння НТУ «ХПІ, знала і поважала прадідуся Євгенії».

У Євгенії є чимало планів на майбутнє, та ми домовилися з першокурсницею поговорити про них пізніше. Слідкуйте за нашими публікаціями!

Розмовляв Владислав Назаренко.

На знімку (справа наліво): Євгенія Соловїнська та Таїсія Попсуйшапка.